

MEDLEMSBLAD

for

AUSTMARKA

HISTORIELAG

Nr. 1. Desember 1978

ET NYTT BLAD

Hermed presenteres det første nummer av medlemsbladet vårt. Både av størrelse og opplag er det nok et av de minste i landet, likevel håper vi det kan fylle et behov.

Hvilken framtid bladet vil få, er usikkert. Vi får håpe at det med tida kan bli større, og at det kan komme regelmessig ut. Og for riktig å bruke fantasien: kanskje lokalhistorikere om 50 eller 100 år kan finne noe av interesse i disse gulnede blad, kanskje de til og med kan være nyttige når en ny bygdebok en gang skal skrives?

Men for å holde seg til nåtida: bladet er ment å være et kontaktpunkt mellom styret og medlemmene. Våre medlemmer bor spredt, og det er vanskelig å samle alle til medlemsmøter, og slike møter kan det vanskelig bli så mange av. For mange vil eneste kontakten med laget være betalingen av årskontingenten. Men historielaget er i virksomhet, og i dette bladet vil vi orientere om det som skjer. Det er også et håp at det vil holde på et stabilt medlemstall.

Hva annet enn orientering fra styret og arbeidsgruppene kan så bladet komme til å inneholde? Svaret må være: alt slags lokalhistorisk stoff. For å nevne noen eksempler: gamle sagn og historier, stedsnavn, hva de betyr og hva de kan fortelle om gamle dagers liv og arbeid. Om hvor de gamle stiene gikk, om nedlagte skoler, butikker, sagbruk, bekkverk, stikkhøvler, om funn av gamle redskaper og andre ting, osv.osv. Og her får en da komme med den vanlige oppfordringen til leserne: send oss stoff! Også korte notiser er bra, de vil være med å gjøre bladet morsomt og interessant.

Det er ikke blitt så mye variasjon som ønskelig i stoffet denne gangen. I neste nummer, som kommer ut på nyåret, håper vi det blir stoff fra alle kanter av bygda, det er det opp til medlemmene å sørge for. Dessuten får vi da en oversikt over lagets utvikling hittil, med navn på alle medlemmene i de forskjellige arbeidsgruppene.

Finn Åberg.

BYGDEBOKA

I høst kom endelig bygdeboka for Austmarka og Varaldskogen ut, og bygdebokverket for Vinger er avsluttet. Det er et ufattelig stort arbeid som her er gjort, titusener av navn og opplysninger er samlet inn og ordnet, og satt inn i sin rette sammenheng. Vi har grunn til å være taknemlige for det løftet som er tatt.

Når en så blar i boka og leser litt her og der, gleder en seg over en vakker og velskrevet bok. Hvis en sammenligner med andre bygdebøker, slår det en at forfatteren har greid å fremstille stoffet på en måte som gjør boka lettlest og interessant, og det er tatt med mye stoff som gir liv til menneskene i de lange slektsregisterene.

Det sier seg selv at det er nødt til å bli mange småfeil i denne mengden av datoer, årstall og navn. Den lokalkjente vil også finne andre mangler, noen slektslister er mangelfulle, noen plasser er ikke med, det mangler opplysninger om hvor personene er flyttet, osv. Hver austmarking er spesialist på sin egen slekt, iallfall fra nyere tid, og da er vi

framme ved en nyttig oppgave for historielaget og dette bladet. Hvis de som finner mangler ved boka skrev ned sine rettinger, kunne vi her i bladet ta inn disse. På den måten ville bygdeboka bli enda mer verdifull for oss. Vi vil derfor oppfordre til å notere med slike opplysninger, så kan vi etter hvert trykke dem.

FÅ

Åserudsøter.

På side 420 i bygdeboka er fire familier plassert under Åserudsøter øst på skogen. Det er vanskelig å finne ut nøyaktig hvor disse familiene bodde til enhver tid, men med hjelp av eldre, lokalkjente folk går det an å forstå det meste.

Familien Ole Engebretsen er grei. Ole ryddet og bygde det nåværende Åserudsøter. Det kan nevnes at han aller først bodde i ei lita stue i vangen nedenfor. Hustuftene syns ennå. Hele seks av barna hans dro til Amerika, nemlig Amund, Engebret, Ole, Karl, Mathilde og Marte, den siste er ikke med i lista.

Neste familie, Amund Hanshaugen og Anne, bodde i Sarasbråten, eller Bråtan som det er blitt kalt lenge nå. Etter Henrik og Eli bodde det også folk her, først Einhard Bergenga, gift med Gyda Gammelsøter, de hadde 8 barn (se side 463). Einhard kalte seg Einar Berg. Hans sønn Kåre bodde så her en tid, han var gift med Gulborg Eikesøter. Nå er det Bergljot og Theodor Aagedahl som eier stedet og bor der.

Familien Amund Amundsen og Andrea bodde i Skullerudvangen nedre, og vi finner dem

da igjen på riktig plass på side 447 i boka.

Den tredje familien Åserudsøter var Andreas Olsen Aserudstrand og hans kone Kari Henriksdatter (ikke Hansdt. som boka har). De bodde lengst øst i jordet i Sarasbråten. Stedet kalles Andreasbråten den dag i dag. Det ble også kalt både Trangen og Trengselet. Begge navnene forteller nok om trange tider på dette stedet. Familien flyttet da også til Persvangen, og så dro de til Amerika omkring år 1900.

Den siste familien bodde på Åberg, iallfall er det sikkert at Engebret Pedersen bodde der, mer om Åberg finner en så på side 400.

FÅ

Vikertorpet.

Slektslista på side 236 i bygdeboka er mangelfull. Den fullstendige lista gjengis her (opplysningene er gitt av Elin Aaberg, og nedskrevet av Martin Åberg).

Andreas Josefsen Linna 8/6 1871 - 16/10 1944 g.m. Emma Marie Johansdt., Kjerret i Bogen, 24/10 1882 - 8/2 1972.

1. Gunnar 29/1 1903 g.m. Ingeborg fra Lekvattnet. Barn: Gerd, Ruth, Ernst, Gunhild. Bosatt i Sverige.
2. Hanna Agnete 22/10 1904 g.m. Erland Lönnroth fra Östmark. Barn: Asta, Aina, Ivar, Barbro. Bosatt i Sverige.
3. Elin Karoline 5/10 1906 g.m. Einar Aaberg. Barn: Eva, May, Rolf. Bosatt på Thue.
4. Gudrun Ad ele 13/8 1908 g.m. Robert Lindqvist, Eda. Barn: Nils, Lars (död).

